

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη άρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συνδρομές (3 άρ την τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συνδρομητής ἄ δὲν προπληρώσει τὴν συνδρομή του.

20 λεπτά τὸ φύλλο. — Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμή.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίόσκια, καὶ στὶς επαρχίες σ' ὅλα τὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΕΝΑ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Μοῦ τῶδωσαν ἔχτές ὁ συγγραφέας του δὲν εἶναι γνωστός παρὰ σὲ λίγους μενάχα — εἶναι ἓνας ἐργάτης. Μὰ γι' αὐτὸ τὸ φυλλάδιό του δὲν ἀξίζει λιγώτερη προσοχή — ἴσα ἴσα ἔχει μεγαλύτερη ἀξία γιατί μᾶς μιλάει σ' αὐτὸ ἓνας ἄνθρωπος ποὺ αἰσθάνθηκε καλὰ αὐτὰ ποὺ γράφει, ἄνθρωπος ποὺ γνώρισε τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἀγῶνα ποὺ τὸν ἔκανε ν' ἀνοίξει τὰ μάτια του καὶ νὰ ἴδῃ τὴν κατάσταση τῆς κοινωνίας μας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀλλαγὴ τῆς.

Ὁ συγγραφέας εἶπα πῶς εἶν' ἐργάτης καὶ δὲ ντρέπεται γι' αὐτό· μποροῦσε νὰ πεῖ πῶς εἶναι καὶ διευθυντὴς κουρείου, γιατί ἔχει κουρεῖο σὲ μιὰ πάροδο τῆς ὁδοῦ Γ'. Σεπτεμβρίου. Μὰ σκέφτηκε πῶς πλούσιος δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ, πῶς τὸ κεφάλαιο περιορίζεται σὲ λίγα χέρια καὶ τὸν κάνει ἐργάτη κ' ἡ τύχη του δὲ διαφέρει διόλου ἀπ' τὴς τύχες τῶν ἐργατῶν ποὺ δουλεύουν στὰ ἐργοστάσια. Σὰν ἐργάτης λοιπὸν κοιτάει τὴν κοινωνία καὶ πρῶτα τὸν «καθρέφτη» τῆς — τὴν ἐκπαίδευση. «Γιατί δὲν μποροῦμε καὶ μεῖς, ρωτάει, νὰ μάθουμε γράμματα, ἐνῶ πληρώνουμε ;» καὶ ἀπαντᾷ «Ἀπλούστατα, γιὰ νὰ μάθῃ κανεὶς γράμματα, πρέπει νὰ βγάλῃ τὸ Γυμνάσιο· ὅμως γι' αὐτὸ θὰ χρειασθῇ ὄχι μόνο χρήματα πολλά, ἀλλὰ καὶ χρόνια. Οἱ ἐργάτες οὔτε χρήματα

ἔχουν, οὔτε καιρὸ περισσὸ ἀφοῦ μπαίνουν στὴ δουλειὰ ἀπὸ 10 χρονῶ παιδιὰ». Μὰ καὶ κάτι ἄλλο· τὸ γερὸ μάτι τοῦ συγγραφέα βλέπει καὶ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα, βλέπει πῶς ἄδικα πηγαίνουν τὰ χρόνια στὸ σκολεῖο μιὰ καὶ δὲ διδάσκεται ἡ δημοτικὴ — καὶ οὔτε θάχουν συμφέρο οἱ πλουτοκράτες νὰ διδάσκεται, ἀφοῦ φοβοῦνται μήπως ξυπνήσουν οἱ ἐργάτες σὰ μορφωθῶν.

Μιλάει ἔπειτα πολὺ σωστὰ ὁ συγγραφέας γιὰ τὴν δικαιοσύνη, γιὰ τὴν πατρίδα, γιὰ τὴς ἐφημερίδες καὶ στὸ τέλος λέει «μὲ ποιά μέσα θὰ σάξῃ ἡ κοινωνία». Ὁ συγγραφέας εἶναι σοσιαλιστὴς καὶ ζητᾷ τὴν κοινωνικοποίησιν τῶ μέσων τῆς παραγωγῆς. Αὐτὸ θὰ γίνῃ σὰν ἀποχτήσουν οἱ ἐργάτες τὴ δύναμη, σὰν μπορέσουν αὐτοὶ νὰχουν πραγματικὰ τὴ δύναμη στὰ χέρια τους καὶ νὰ μὴ διοικῶνται ἀπὸ πλουτοκράτες ποὺ ἀναγκάζονται σήμερα νὰ στέλνουν στὴ Βουλὴ. Καὶ γι' αὐτὸ χρειάζεται νὰ μορφωθῶν στὴ σοσιαλιστικοδημοτικίστικη ἰδεολογία.

Τέτοιο εἶναι τὸ πλούσιο περιεχόμενον δεκατριῶν μονάχα («τὰ ὀικονομικά μου δὲν ἐπιτρέπουν, λέει, νὰ σὰς πῶ περισσότερα») μὰ τόσο ζωντανὰ γραμμένων σελίδων. Ὁ φίλος Παλιούρας τὰ λέει τόσο ὁμορφα ποὺ θὰ χάσει ὅποιος πονάει γιὰ τὸν ἐργάτη καὶ δὲ διαβάσει τὸ φυλλάδιον «Διάβασε ἐργάτη !», φυλλάδιον ποὺ ἔχει τὸν ἴδιον πατέρα (τυπογραφεῖο) μὲ τὸ «Νουμᾶ». Τοῦ σφίγγουμε εἰλικρινὰ τὸ χέρι κ' εὐχόμεστε μαζὺ μὲ τὸ φίλον Γιαννιδὸ νὰ δώσῃ τὸ φυλλάδιον «θάρρος στοὺς γραμματισμένους γιὰ νὰ βγοῦν στὸ λαὸ καὶ θάρρος στοὺς ἐργάτες μας γιὰ νὰ μιμηθῶν τὸν Παλιούρα».

A. ΤΡΑΝΟΣ

ΟΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ὁλος μας θαρρῶ ὁ τύπος κράτησε μυστικὸ τὸ μεγάλο σκάνταλο (!) πῶς ἐπῆγαν κληρικοὶ — μόνο οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν πατριαρχείων — στὸ θέατρο γιὰ νὰ ἴδων τὸν «Οἰδίποδα». Ἡ «Ἐστία» μόνο στὸ φύλλο τῆς 3 τοῦ Ἀπρίλη δειλὰ-δειλὰ μᾶς ἔδωκε νὰ καταλάβουμε, ὅτι ἐπῆραν τὸ κρῖμα στὸ λαιμὸ τους οἱ ἀρμόδιοι τοῦ Πανεπιστήμιου καὶ, ἀφοῦ πιστοποιήσαν τὸ ἀσκανδάλιστο, ἔγινε ὁ νεωτερισμός, ἀπ' τὸν ὅποιον ἐβγήκε πῶς ἓνας ἐπιφανὴς κληρικὸς δὲν μποροῦσε ὅλη τὴν ὥρα νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα ! Αὐτὸ εἶτανε ὄλο.

Δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ ὑποχωρήσουμε στὸν πει-